

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Visų šalių proletarai, vienykitės!

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1960 m. rugpiučio 20 d.

Šeštadienis

Nr. 65 (1446)

Kaina 15 kap.

TIKRINAME SOCIALISTINIŲ ĮSIPAREIGOJIMŲ VYKDYMA

KAIMYNAI IR REZULTATAI

Pabaigtuvių vainikai

— Didelis mūsų kolūkis — jame net penkios laukininkystės brigados, — pasisveikinus su „Adomynės“ kolūčio pirmininku Viliumi Naku, buvo pirmieji jo žodžiai. Ir tikrai. Čia vien žiemkenčiais buvo užsėta daugiau kaip 400 ha. O kad tokius masyvus lietingu metu laiku nukirsti, išdžiovinti, iškulti — reikia ne tik kruopščių, sąžiningų darbo rankų, technikos, bet taip pat ir sumanumo organizuojant šiuos darbus, patirties, susiklausymo.

Nuo rugpiūtės pradžios nepraėjo nei dešimt dienų, kaip „Adomynės“ kolūčio antrosios laukininkystės brigados brigadininkas Jonas Valaika pranešė artelės valdybai: „Brigadoje rugiai ir kviečiai nupjauti“. Sunku atspėti, kokius padėkos žodžius į tai atsakė kolūčio pirmininkas, valdybos nariai, tačiau kad jie didžiavosi javų kertamosios vairuotojų Juozu Burtuliu, geriausiais brigados žemdirbiais Vladu Jančiu, Leonora Semėnaitė ir daugeliu kitų, kruopščiai padirbėjusiais javapiūtės baruose, abejoti tikrai netenka. Antrosios brigados kolūkiečiai pirmieji kolūkyje užbaigė rugpiūtę, baigiama čia ir visa javapiūtė.

Šiandieną kolūkyje iškulta daugiau kaip pusė visų žiemkenčių. Kiekvieną dieną lauke, prie pat stambiųjų raguočių ir kiaulių fermų, nuo aušros iki sutemų dūzgia dvi kuliarnosios. Mechanizatorių Petro Meidaus, Jono Indriūno, Antano Semėno prižiūrimos kuliarnosios, traktoriai dirba be sutrikimų. Minėtų mechanizatorių iniciatyva žymiai palengvėjo kūlimo darbai: prie abiejų kuliarnųjų pritaisytas šiaudų išmetimo transporteris, kuris be jokios žmogaus pagalbos iš abiejų kuliarnųjų šiaudus išmeta tiesiog į stirtą. Transporteris atstoja ne mažiau kaip 10 žmonių. O tai pačiame darbe įkarštyje daug reiškia. Todėl dabar kolūkyje užtenka žmonių ne tik prie kūlimo darbų, bet taip pat sėkmingai nuimamas vasarojus, sparčiai

vyksta ir linarūtė. Kaip visur, taip ir čia pirmąją II brigados žemdirbiai.

Tona po tonos į paruoštus kolūčio sandėlius plaukia naujojo derliaus grūdai. Sandėlininkas Vytautas Semėnas vos spėja suktis — juk kūlimo darbai pačiame įkarštyje. Ir žmonės čia dirba nuo širdžių. Tai Vladas Jančys, Eugenija Balytė, kukurūzų auginimo grandies grandininkas Jonas Meškauskas (jis beveik kasdieną apžiūri ir kukurūzų laukus), Jonas Dilys. Javų vežėjai Steponas Raugalė, Petras Jasaitis, automašinų vairuotojai Stasys Klebonas, Andrius Balaišis, Juozas Senvaitis vos spėja vežti javus prie kuliarnųjų mašinų.

— Čia tai gerai. Kam gi dar vežti javus į klojimus, juos ten iškrauti, paskui iš prėslių padavinėti prie kuliarnosios — juk kiek tų krovinių metų išbyra grūdų. Geriausia — tiesiog prie kuliarnosios: čia transporteris palma pėdus, o kitas transporteris jau krauna iškultus šiaudus, — pritaria ir senukas Pranas Lapienis. Nors jo pečius jau slegia nemaža metų našta, bet darbe jį sunku aplenksti ir jaunesiems.

Praeis kelios dienos, ir „Adomynės“ kolūkyje bus užbaigta ne tik žiemkenčių kūlimas, bet taip pat javapiūtė, linarūtė. O juk tai garantuotos gausios pajamos kolūkiui, dar svaresnis kolūkiečio darbadienis.

O kaimynai „nespėja“

Dažnai adomynietis, traukdamas kvapną dūmą po piečio metu, kalbasi apie užmojus, pasiekimus su šetekšniečiu. Juk jie — kaimynai.

— Jūs gi, kaimynėliai, vis vėluojate su darbais. O tai — neišvengiami nūostoliai; ypačiai dabar, derliaus nuėmimo metu, — ne kartą „Šetekšnos“ kolūčio nariai girdėjo iš adomyniečių teisingus priekaištus.

Kai „Adomynės“ kolūčio žemdirbiai užbaigė rugpiūtę, įpusėjo žiemkenčių kūlimą, javapiūtę bei kitus dar-

bus, tada „sukruto“ ir šetekšniečiai. ...Šlamančių medžių pavėsyje dūzgia kuliarnoji ir „Šetekšnojė“. Antroje brigadoje kūlimas prasidėjo. Čia pat ir brigadininkas Bronius Vizbaras, mašinistas Steponas Magyla, traktorininkas Algis Baltrūnas. Gi pirmoje brigadoje, kur brigadininku dirba Vytautas Ingeleika, javų kūlimas net nepradėtas. Abiejose brigadose dar yra nepiautų rugių, vos pradėtas vasarojaus nuėmimas.

Netoli pačios kolūčio kontoros vasarojaus laukai pilni piktžolių, aukštesnių už pačius javus. O kada piktžolėti javai, jie duoda mažai naudos.

Dėl javapiūtės suvėlavimo kolūkyje kaltinami tik lietūs, slėsnūs laukai. Bet, mieli draugai, čia pat „Adomynės“ kolūkis. Žemė ir čia tokia pat, ir lietūs neatsiliekia adomyniečių. Reikia pasakyti tiesiai: „Šetekšnojė“ silpna darbo drausmė, trūksta organizuotumo. Valdyba gerai žino, kad Viktorė Daukienė, Aloyzas Vizbaras (II brigada), Bronius Staniulis, Aloyzas Juozevičius (I brigada) mažai dalyvauja kolūkinėje gamyboje, vengia darbo, tačiau jokių priemonių jiems netaikoma. Blogai dirba ir II brigados kertamosios vairuotojas Juozas Kručas. Jo vairuojama kertamoji laukuose daugiau stovėjo, negu kirtu javus. Bet brigadininkas, valdyba ir jį pateisina. Čia atsitiktinumas. Jam, žmogui, nesiseka“. Atsiet, po nelaiminga žvaigžde gimęs.

Brigadininkai nežino net, kiek pas juos prikuliama javų iš ha, kiek paruošta sėklos sėja.

Žinoma, ir kolūkiečiai nežino kiek jiems reikia pagaminti tų ar kitų žemės ūkio produktų, kiek pagaminta.

„Šetekšnos“ kolūčio valdybai reikia rimtai susirūpinti derliaus nuėmimu, tvarkymu. Dabartiniu metu bet koks dėsimas lygus nusikaltimui.

E. Dorondovas
B. Kaulakytė
P. Galvanauskas
Reido brigados nariai

„Tiesos“ kolūčio žemdirbiai pirmieji rajone pradėjo žiemkenčių sėją. Trečioje laukininkystės brigadoje (brigadininkas Juozas Totoris) traktorininkas Jonas Balčiūnas su traktorine sėjama apėjo 17 hektarų rugių.

Brigadoje devynios merginos. Devyni charakteriai. Ir tautybės jų įvairios: brigadininkė Elena Gudalevič — lenkė, su ja dirba lietuvės, rusės, ukrainietė, baltarusė. Bet gyvena ir dirba visos tarsi sesės.

Šis mažas pavyzdys iš Vilniaus elektros skaitiklių gamyklos būdingas visam žmonės kolektyvui, kuriame dirba net aštuoniolikos tautybių žmonės. Iš šio daugianacionalinio kolektyvo daugiau kaip 700 žmonių šiandien pasiryžę gyventi ir dirbti komunistiškai.

Nuotraukoje matome (iš kairės į dešinę) L. Fiodorovič, A. Daviekiene, T. Burakovą, E. Gudalevič ir J. Baluokevičienę, kurios kovoja už komunistinio darbo brigados vardą.

V. BRAŽO (ELTOS) nuotr.

KUPIŠKŲ SAVAITĖ

NAUJA AUTOBUSŲ STOTIS

Nepalaujamai gražėja ir autobusų stotį, — džiaugsmų gimtasis Kupiškis. giasi kupiškėnai.

Šiandieną jis skęsta pastolių miške. Darbo žmonių patogių darbuotojų patogių mišui. Artimiausiomis dienomis išmūšis autobusų stotis bus modernus pastatas. Jau išduota eksploatacijai. Džiuto jis savo patrauklia išgug, kad šiandieną visus tovaizda atkreipia kiekvieno limiausius rajono kampe-dėmesį. Šis pastatas šianlius, didžiausius respublikos miestus iš Kupiškio galim pasiekti autobusais.

— Šiandieną turime savo

A. Pajarskas

KEIČIASI LAUKŲ VEIDAS

Kupiškio MMS teikta daugiau kaip 50 ha dirvų, „Šviesos“ rajono kolūkiams, kolūkyje — 20. Šiais metais „Pirmūno“ kolūkyje iš viso bus mės ūkio artelės. nudrenuota 102 ha, „Šviesos“ kolūkyje — 50 ha. Kruopščiai ir sumaniai melioracijos darbuose dirba ekškavatorininkas Petras Kaulakys, ūkyje jau nudrenuo-

buldozerininkas Bronius Gaidimauskas, drenažų meistras Aloyzas Kraujelis ir daugelis kitų. Dirvų nusausinimo darbuose našiai išnaudojama priešakinė technika. Čia dirba keturi kaušiniai ekškavatoriai, daug buldozerių ir panašiai.

Albertas Pagirskas
Vyr. darbų vykdytojas

DAR VIENAS DAUGIAUKŠTIS

Šaunieji rajono statybininkai kupiškėnus pradžiulino dar vienu nauju pastatymu. Miesto centre atiduotas eksploatacijai triaukštis, aštuonių butų gyvenamasis namas. Pirmąjį šio namo aukštą užims parduotuvės, sandėliai. Namai perduotas naudojimuisi 72 dienom ankščiau negu buvo numatyta. Pastato statyboje šaunieji statybininkai sutalpė virš 26.000 rublių. Šioje statyboje pulkiai padirbėjo betonuotojas Boleslovas Kazlauskas, tinkuotojas K. Aleksiejevas, stalius Vytautas Paberallis, dažyto-

SVEČIAI IŠ NOVGORODO

Kupiškyje lankėsi svečiai iš Novgorodo. Jie rajono gyventojams kultūros namuose suruošė cirkio ir estrados artistų jungtinį koncertą.

Gausiai susirinkusi visuomenė šiltai priėmė tolimus svečius, kurie iš savo pusės nepagalėjo jėgų, kad kupiškėnai kultūringai pailsėtų, praleistų savo laisvalaikį. O koncertas, reikia pasakyti, tikrai buvo puikus.

J. Ruzgys

Jo įsipareigojimai

123 BEKONUS ŠIAIS METAIS IŠAUGINO «GE-
GUŽĖS PIRMOSIOS» KOLŪKIO KIAULIŲ
AUGINTOJAS

VYTAUTAS GRIŠKEVIČIUS.

IKI METŲ GALO JIS IŠAUGINS

215.

Apylinkės Taryboje

Puožo apylinkės Taryba — didžiausia visame rajone: ji jungia net penkis kolūkius: „Juodpėnų“, Mičiurino vardo, „Švyturio“, „Palangos“ ir „Pakupio“.

Dabar — atsakingiausias ūkinių darbų laikotarpis. Kiekvieno apylinkės deputato pagrindinis ir garbės dalykas šiuo metu ne tik stropiai organizuoti kolūkių žemdirbių savalaikiam derliaus nuėmimui, kūlimui, bet ir pačiam aktyviai prisidėti prie šių darbų, rodyti asmeninį pavyzdį. Mičiurino vardo kolūkio narys, deputatas J. Kaukys, to paties kolūkio pirmininkas P. Garšva, deputatas P. Matukas ir kt. tikrai daug padeda kolūkių žemdirbiams laiku ir be nuostolių nuimti derlių, ūkiniuose darbuose rodo asmeninį pavyzdį. Mičiurino vardo kolūkis anksčiau buvo atsiliekantis. Tačiau jam pradėjus vadovauti deputatui P. Garšvai, reikalai kolūkyje žymiai gerėja.

Kaip paprastai, kur deputatai rūpinasi ūkiniais darbais, rimtai reaguoja į dalykiškus kolūkiečių pasiūlymus, signalus, ten žymiai geriau vyksta ir žemės ūkio produktų gamyba, pasiekiami vis nauji, džiuginantys rezultatai. Žinoma, dar pasitaiko ir negerovių. Štai „Palangos“ kolūkyje bloga padėtis su derliaus nuėmimu. Kodėl? Todėl, kad kolūkyje iki šiai dienai kolūkiečiai dar laiko daug asmeninių karvių, paželdžia artelės valdybos nutarimus. Šiame kolūkyje dar apie 50 kolūkiečių šeimų laiko po dvi karves. Tai J. Šilaitis, J. Jančys, J. Bardauskas, J. Burokas A. Uldukis ir kt. Kiekvienas stengiasi pašarais aprūpinti tik savo karves, o derliaus likimu nesidomi. O juk čia pat, kolūkyje, gyvena deputatai L. Bardauskas, P. Gervė, L. Giedrytė. Šie deputatai tikrai nepateisina kolūkiečių pasitikėjimo, nuolatidžia nesažiningiems žmonėms.

Didelė atsakomybė tenka ir apylinkės nuolatinėms komisijoms nariams. Žemės ūkio nuolatinės komisijos pirmininku išrinktas deputatas V. Oleškevičius. Tačiau šios komisijos nariai dar nepakankamai kontroliuoja ūkinių darbų eigą visuose penkiuose apylinkės kolūkiuose. Jeigu „Palangos“ kolūkio antroje brigadoje (brigadininkas A. Giedrys), Mičiurino vardo kolūkio antroje (brigadininkas J. Jarmulavičius), „Pakupio“ kolūkyje javapiūtė vyksta sparčiai, organizuotai, tai kitose šių kolūkių brigadose javapiūtės darbai suvėluoti, trūksta drausmės, organizuotumo. Blogiausiai ūkiniai darbai

DEPUTATAI IR DERLIUS

vyksta „Švyturio“ kolūkyje. Nors kolūkio pirmininkas V. Oleškevičius ir deputatas, tačiau padėtis čia tikrai nekočia. Svarbiausia — kolūkyje smarkiai pašlijusi darbo drausmė. Tiesa, artelės valdyba priėmė daug nutarimų, įpareigojimų, tačiau kontrolės — jokios. Kas ką nori, tą ir daro. Neveltui kolūkiečiai kalba: „Atėjai į darbą — gerai, neatėjai — vėl gerai“. I ir II brigadose, kur brigadininkais dirba Petras Čiurlys ir Tautvilis Muntrimas, šienapiūtė ir javapiūtė vyksta... kartu. Laukuose dar daug nepiautų javų, sugulę, pajuodavę nuo lietaus tebera ir dobilai. Blogai šiems atsakingiems darbams kolūkyje buvo paruošta ir technika.

Deputatas privalo savo laiku pastebėti visus trūkumus, visas negeroves, nedelsiant juos kelti į aikštę, šalinti. Mūsų apylinkės Tarybai paskirta Lietuvos KP rajono komiteto ir rajono DŽDT vykdymo komiteto pereinamoji Raudonoji vėliava už pasiekimus, vykdančius prislituosius socialistinius įsipareigojimus kolūkiuose. Todėl mes, deputatai, turime pateisinti šį pasitikėjimą, kovodami už savalaikį derliaus nuėmimą.

Pranas Balys
Puožo apylinkės Tarybos vykdymo komiteto pirmininkas

Iš vienos dienos pašto

Kiekvieną dieną „Vedurio“ kolūkyje dūzgla kullamoji. Kolūkio aruodai sparčiai pildosi naujojo derliaus grūdais. Kruopščiai organizavo derliaus nuėmimą, kūlimą brigadininkai L. Masys, K. Laurinonis. Tvarikant derlių labai gerai dirba Genė Varnauskaitė, Bronė Kirellenė, Petras Vanagas ir kt. kolūkiečiai.

A. Dagilis

„Žalgirio“ kolūkio paroduotuvės vedėja Kazė Laučlūtė laikinai pavaduoja Ona Krasnauskaitė. Nors pastaroji dar neseniai dirba, tačiau visur matyti darbštumas, sąžiningumas. Visos prekės tvarkingai, skoningai išdėtos lentynose, krautuvėje pavyzdinga švara. O. Krasnauskaitės pavyzdžiu reikėtų pasekti ir K. Laučlūtę.

S. Vingis

Subačiaus gyvenvietės biblioteka ne tik gražiausia, skoningiausia apiforminta, bet čia gausu ir skaitytojų. Bibliotekos vedėja Regina Burbaitė savo nuoširdžiu, pamėgtu darbu pasiekė, kad iš aptarnaujamų 420 klėmų knygas skaitytojai 530 skaitytojų. Štai kieno pavyzdžiu reikėtų pasekti visoms rajono bibliotekų vedėjoms.

I. Budrytė

RUGPIŪTIS—PALANKIAUSIAS PIENO GAVYBAI

PER DIENĄ—14 KG IŠ KIEKVIENOS KARVĖS

Mūsų kolūkio karvių melžėja Ona Purkėnienė garsi ne tik artelėje, bet ir už jos ribų, visame rajone. Ji šiais metais prižiūri 11 karvių, ir iš kiekvienos jau primelžė po 2200 kg pieno. Jos pavyzdžiu sėkmingai kolūkyje dirba karvių melžėjos kiekvieną dieną primelžė

TRUMPI KORESPONDENTŲ PASIŪLYMAI GYVULININKYSTĖS PRODUKTŲ GAMYBAI PADIDINTI

Bus paršelių—bus bekonų

Kiaulių šėrikas Tautvilis Vyšniauskas prižiūri 26 kiaules. Šiais metais jis iš kiekvienos kiaulės tegavo po 3 paršelius. Taigi, matome kaip „pasidarbavo“ šis kiaulių augintojas didinant kiaulių skaičių. Bet štai kitas

pavyzdys. Jonas Vaitiekūnas taip pat prižiūri 18 veislinių kiaulių, ir iš jų visų per paskutinius tris mėnesius tegauta tik 21 paršelis. Priežastis ta, kad apsidaršė vusias kiaules, paršelius šis „augintojas“ palieka likimo valiai. Todėl

K. Žalkauskas
«Skodinio» kolūkis

PAŠARAI VISKĄ LEMIA

Dabar pas mus pašarų pašarų apsauga, jų paruošimas karvėms kol kas užtenka. Bet mu kolūkyje reikia rimtai susirūpinti. Tai — ne smulkmenos.

Nesirūpina fermų vedėjas ir pieno kokybė. Kadangi pienas kaip reikiant neatšaldomas ir neišplaunami bidojai, dažnai pasitaiko, kad jis surūgsta. Dažniausiai surūgsta melžėjos B. Misiūnaitės primelžtas pienas. Bet fermų vedėjas nuostolius užskaito visoms melžėjoms, nuo ko, žinoma, mažiau pagaminama pieno produktų.

G. Šarkaitė
S. Dainius
Reido brigados nariai
«Naujo gyvenimo» kolūkis

Danutė Matekonytė, Vlada po 10 kg pieno iš karvės. As Jokubkienė, Elena Čyžiūtė, motina su taip pat nutarėme, Kostė Karoblienė ir kt., dirbdamos pirmūnės pavyzdžiu, pasiekė panašių rezultatų pieno gavyboje. Reikia pasakyti, Mano motina taip pat jau kad dabar mums nebloggeri nemažą laiko tarpą dirba sekasi — iš kiekvienos karvės kolūkio karvių melžėja ir, vės primelžiame ne mažiau mokymasi iš aukščiau minėtų darbo pirmūnių, jau skutinėmis dienomis šie rezultatai dar padidėjo.

Sėkmingam socialistinių ūkinių darbų ir melžiū išipareigojimų įvykdymui, karvės. Žinoma, iš pradžių t. y. primelžti iš kiekvienos karvės ne mažiau kaip po 3000 kg pieno, mes išipareigojome per rugpiūčio-rugsėjo mėnesius primelžti ne mažiau kaip po 14 kg pieno iš karvės per dieną. Galima pasakyti, kad rugpiūčio mėnuo šiais metais pieno gavybai yra labai palankus: sumažėjo kaitros, palengvėjo vandens pristatymas, o svarbiausia — kolūkyje daug atolų, žolės. Karvės ganomos ištiesą parą, žaliosios masės gauna iki soties. Todėl ir pieno dabar primelžiame daugiau, negu pirmaisiais vasaros mėnesiais.

Pieno gavybos didinimu nepaliaujamai rūpinasi mūsų kolūkio valdyba, stambųjų raguočių fermos vedėjas Albinas Laucius. Karvėms buvo pasėta taip pat nemaža vėlyvųjų mišinių, kurių dabar jos gauna iki soties, taip kad as ir mano motina, dirbdamos karvių melžėjų-pirmūnių pavyzdžiu, prisiimtus įsipareigojimus pieno gavyboje tikrai įvykdysime. O rugpiūčio-rugsėjo mėnesiai mums yra palankiausi. Todėl šiais mėnesiais iš kiekvienos karvės primelšime ne mažiau kaip po 14 kg pieno.

Janė Brazdžiūnaitė
«Nemuno» kolūkio karvių melžėja

Klaipėdoje vyko tarprespublikinis seminaras šieno miltų gamybos organizavimo klausimais. Jame dalyvavo mokslinių įstaigų darbuotojai iš Maskvos, Leningrado, Kazachstano, daug svečių iš Vidurinės Azijos ir kitų respublikų. Seminare dalyviai lankėsi Šilutės rajono Rusnės žuvininkystės ūkyje, kur susipažino su šieno miltų gaminiu, apžiūrėjo Klaipėdos laivų statykloje pagamintą agregatą šieno miltams gaminti „SM-400“. Toks agregatas Tarybų Sąjungoje pagamintas pirmą kartą.

Nuotraukoje: Lietuvos TSR Žemės ūkio mechanizacijos-elektrifikacijos instituto vyr. inžinierius konstruktorius J. Širvydas (su garsakalbiu) seminare dalyviams duoda paaiškinimus apie agregatą „SM-400“. V. Rupšlaukio (ELTOS) nuotr.

STALINO HELIU

2 psl. 1960 m. rugpiūčio 20 d.

I Klaipėdos prekybos uostą Kubos respublikos garlaivis „Rio Džibakoa“ atvežė beveik 5 tūkstančius tonų cukraus. Uostassutiko laivą iš anksto paruošęs dengtus sandėlius, mechanizmus, universalias alksoteles cukrui iškrauti.

Nuotraukoje: iškraunamas cukrus Klaipėdos jūrų prekybos uoste iš Kubos garlaivio „Rio Džibakoa“.

V. Rupšlaukio (ELTOS) nuotr.

DIENOS JAVŲ KŪLIMUI — REMONTA RIMTĄ DĖMESĮ

Lietingas šiais metais derliaus nuėmimo laikotarpis. Gražus oras pasirodo ne savaitėmis, bet dienomis, todėl labai svarbu išnaudoti kiekvieną valandą, minutę.

„Nemuno“, „Uoginių“, „Salamiesčio“ kolūkiuose jau seniai baigta rugiapiūtė, sparčiai vyksta kūlimas. Tuo pačiu čia ruošiamas silosas, skutamos ražienos, ruošiamas žemės žiemkenčių sėjai.

Vėluojamas derliaus nuėmimas bei kiti darbai „Juodpėnų“, „Atžalyno“ ir „Bugailiškių“ kolūkiuose. Pasirodo, kad šiuose kolūkiuose buvo blogai paruoštos kertamosios kombainai. Vos tik mašinoms pradėjus darbą, pasitaikė kai kurių dalių gedimai. „Juodpėnų“ kolūkyje dar iki šiol neužbaigtas kombaino „S-4“ remontas, nors kombainu sausesnėse vietose būtų galima sparčiai pjauti javus.

Dalis rugių „Juodpėnų“ kolūkyje jau iškulta, supilta į sandėlius, bet jie kaista. O kolūkio valdyba tik dabar susirūpino džioviklos remontu. Be to, neparuoštas čia ir siloso kombainas.

Tokia pat padėtis yra „Bugailiškių“ kolūkyje — nei siloso kombainas, nei javų kuliavimo neparuošti darbai.

Kolūkių valdybos turi atkreipti dėmesį į tai, kad turima technika kaip galint labiau būtų panaudota derliaus nuėmimo ir kūlimo darbuose, o taip pat siloso gamyboje.

B. Laucius

Rajono žemės ūkio inspekcijos inspektorius

KORESPONDENTAI Darbas ir žmonės

Nuo pat pirmųjų derliaus nuėmimo dienų „Pirmūno“ kolūkyje išsivystė tarp brigadų socialistinis lenktyniavimas už kuo spartesnį derliaus nuėmimą, jo sudorojimą. Čia rugius kirto 5 kertamosios ir 37 plovėjai su rankiniais dalgiais. Daug padirbėjo kertamųjų vairuotojai K. Navaslauskas, H. Lakavičius, P. Rudzinskas, A. Rudokas ir S. Survila, pėdų rišėjos S. Vajavuskaitė, B. Tubelytė, M. Vildžiūnienė, O. Grigelienė ir daugelis kitų. Į talką rugių kirsi atėjo visi kontoros darbuotojai, mechanizatoriai, statybininkų brigada. Per 7 dienas visi 146 ha rugių buvo nukirsti.

Nebuvo nuošalyje ir atostogaujantieji kolūkyje moksleiviai. Geru žodžiu kolūkiečiai atsiliepia apie talkininkus Raguvėlės žemės ūkio technikum moksleivę Valeriją Lakavičiūtę, Subačiaus vidurinės mokyklos moksleives S. Masilionytę, D. Vėtaitytę, V. Skukauskaitę, Vilniaus Politechnikumo moksleivius S. Juodzevičių, L. Januškevičių, J. Davidavičių.

Dabartinio metu, lygiagrečiai su derliaus nuėmimu, vyksta ir siloso gamyba. Kolūkiečiai jau pagamino apie 300 tonų ankstyvojo siloso iš netinkamų šienui piovų bei pakelės žolių. Savo šodį jie garbingai

ištesėjo. Gaminant silosą gerai dirbo V. Pliuskio ir J. Vikevos prižiūrimas traktorius ir karpklė. Stropiai gamino silosą kolūkiečiai E. Poškienė, Z. Leščinskis, J. Žalnierūnas ir kt.

Nežiūrint nepalankių oro sąlygų, darbas „Pirmūno“ kolūkyje virto verda — čia žmonės, kaip sakoma, dirba iš peties.

J. Mitalaitis
P. Skardžius

Korespondentų posto nariai

Padedant talkininkams

Rugiapiūtė „Žalgirio“ kolūkyje jau baigta. Pirmieji šiuos darbus užbaigė antrosios laukininkystės brigados nariai, vadovaujami brigadininko Juozo Venslovo. Ten, kur dėl lietaus pertekliaus į dirvas nebuvo galima įvažiuoti su kertamosiomis, kolūkiečiai juos kirtu rankiniais dalgiais.

Nemaža patalkėjo kolūkiečiams suvežti naująjį rugių derlių į klojimus Kupiškio rajkoopsajungos darbuotojai ir Skapiškio geležinkelininkų šelmos. Už tai jiems kolūkiečiai dėkingi, nes dabar svarbi kiekviena valandėlė nulmanti javus ir juos suvežant į pastoges.

A. Čepurna

(Pabaiga. Pradžia Nr. 64 (1446)).

TACIAU vienas išradingas, jaunas belaisvis-ukrainietis greit sumojo, kaip ir kada bėgti. Buvo nuspręsta, kad kai tik kalėjimo sargybinis ims, kaip visada, valdytis su žmona, o tai reiškia, kad jis gerokai girtas, o po to išves atlikti vakarinės ruošos, pilti jam į akis nuo sienų prigrandytomis kalkėmis ir druska, o paskui sprukti į mišką. Tuo pat buvo pasiskirstyta, kas ką darys, kas kur bėgs, kuriuo laiku.

Atėjo vakaras. Kalėjimo sargas ir vėl vaidijosi su žmona. Vadinas, jis jau girtas. Geresnės progos nusprendė nebelaikyti. Tačiau netikėtai įvyko tai, ko labiausiai nesitikėjome. Buvo atvaryta grupė naujų kalinių. O kartu su jais atsirado ir visas būrys sargybinių. Bėgimą reikėjo atidėti.

Iš kalėjimo į kalėjimą

Po keletos dienų Cibulskį, Daugvilą, Jotautą ir mane išsivaro į kiemą ir, apsupę iš visų pusių, įsako eiti. Kėdainius, o iš ten visi alkani, mirtinai nuvargę ir iškankinti, keliaujame toliau. Josvainiuose vietiniai gyventojai paslapčia mums paduoda duonos. Valgome ir vis bijome, kad neatimtų. Naktį praleidžiame sausakimšiai prigrūstame kalėjime. O rytą ir vėl:

— Marš kieman!

Išeiname ir vėl keliaujame toliau. Pasiekiame Kauną. Kalėjimo koridoriuje sutinkame gana didelį būrį sužeistų tarybinių partizanų. Visi jie išbadėję, išvargę, iškankinti, nebeįsąsčius į žmones. Kai kuriuos laikas nuo laiko išsišaukė tardo, muša, kankina.

Po kelių valandų mane iš pereinamosios kameros nuvaro į tokia kamara, kuri buvo pilna prigrūsta įvairaus plauko kriminalinių nusikaltėlių. Žinoma, tokia kompanija nelabai mane viliojo. Bet nieko nepadarysi — reikėjo tylėti, reikėjo laukti.

Vieną naktį iš sunkaus miego pažadino sirenų kauksmas. Buvo pranešta, kad artėja tarybiniai lėktuvai. Bežiūrint mieste visur užgeso šviesos, o mus, kalinius, dauždami buožėmis, kalėjimo sargybiniai ėmė grūsti į požemį.

— Vokiečiui ateina galas, — nesišpėdami džiaugsmo, vi-suose kampuose šnibždėjo kaliniai.

— Gerai rupūžėms! — balsu šaukė vienas kitas drašesnis.

Praėjus oro pavojui, ir vėl mes buvome atskirti ir grąžinti į tas pačias kameras.

Vieną rytą į kamara atėjo kalėjimo prižiūrėtojas. Jis sustojo prie durų ir pasakė, kreipdamasis į mane:

— Pasiimk visus daiktus ir eik su manimi. Tik vikriau!

— Pavyko tau, — džiaugėsi kameros draugai, spausdami man ranką. — Ech, tu laimės vaikel..

Džiaugiausi ir aš. Net rankos iš džiaugsmo virpėjo. Išėjome į kiemą. O čia jau buvo didžiulis būrys kalinių.

Atvažiavo automašina.

— Į mašiną! — suriko sausas, it žagaras, apsauginis.

Štai tau, kad nori — ir po laisvės...

— Kas bandys važiuodamas dairytis — nudėsime vietoje!

Taip ir išvažiavome. Už nugaros pasiliko miestas. Jau iš toli pamačiau niūrius forto masyvus. Net šurpas nukrėtė. Uždarė mus pirmame aukšte, nedidelėje kameroje. Net 40 kalinių turėjome sutilpti.

Prieiti prie langų buvo griežtai uždrausta. O jeigu kas nepaklausydavo, tai sargybiniai taip įmdavo šutinti į langus, jog neretai kai kas turėdavo atsisveikinti ir su gyvybe.

Vieną naktį mane pažadino daina. Pašokau ir, nieko nesuprasdamas, ėmiau klausytis. Kažkur netoliese pasmerkto mirti kaliniai daina-

vo Internacionalą. Po to pasigirdo ir daugiau revoliucinių dainų. O rytą, vos saulei patekėjus, visi jie buvo sušaudyti.

Tuo metu, 1943 m. rugsėjo mėn., forte buvo dar nemažai žydų tautybės žmonių. Kasrūt juos tekdavo matyti per rytinį patikrinimą. Bet dažniausiai rytais jie budavo šaudomi. Iššaukia, žiūrėk, iš kameros apie 20—40 žmonių ir išvaro į kiemą. Po to tuoj už forto pasigirsta šūviai. Taip ir žudavo žmones.

Už išdaugytų kameros langų juodavo gili rudens naktis. Lijo. Negalėdamas užmigti, varčiausi po gultą ir vis galvojau, ar dar teks kada nors pamatyti namiškius, ar nebeteks. Ir staiga, kad pradės sargybiniai pliekti iš automatinio šautuvų į langus, jog bežiūrint visi atsidūrė ant grindų. Šaudė jie gerą pusvalandį. Kameroje nuo rekušetuojančių kul-kų atsirado sužeistų. Žmonės

dejavo, vaitojo, kentėjo, bet nieks jiems neteikė medicininės pagalbos, nieks iš sargybinių nekreipė nei mažiausio dėmesio. Rišom žaizdas škurilais, o jos tik krau-

javo ir pūliavo.

Vieną rytą mane iškviatė į koridorių. Atsisveikinau su draugais, nes apie gyvenimą jau nebegalėjau galvoti. Juk viskas aišku — iškviatė, vadinas, ir sušaudys. Bet įvyko kitaip...

Naktį ir vėl padangėje praužė tarybiniai lėktuvai. Diena po dienos artėjo frontas, artėjo laisvė. Ir ji atėjo. Ją atnešė šaunieji mūsų raudon-žvaigždžiai kariai.

...Nuo tų kruvinų dienų jau daug laiko praėjo. Bet aš jų negaliu pamiršti. Jos neužmiršamos!

Turiu dabar šeimą, namus, mokausi, dirbu. Gyvenu taip, kaip ir kiekvienas tarybinis žmogus. Ir aš džiaugiuosi šituo gyvenimu. Ir nieks lai nepabando man jo atimti.

Mes, tarybiniai žmonės, norime visiems laimės ir už ją kovojame ir kovosime!

„Adomynės“ kolūkis

Į ARUODUS BYRA NAUJOJO DERLIAUS GRŪDAI

Iš ryto dangus

dar buvo apsi-
traukęs tirštais
debesimis, bet ne-

trukus ėmė gied-
rėti — debesys iš-
sisklaidė. Links-

miau pasijuto ir
kuliamosios ma-
šinistas Augusti-

nas Vickus. Jis
suvaržė visas ma-
šinos dalis, jas

patepė. Mašina
buvo paruošta
rugių kuliavimui.

Prie kuliamo-
sios susirinko kū-
lėjai, brigadinin-

kas Vytautas Di-
ponas paskirstė
jiems darbą, ru-

gių iš lauko par-
vežti išvažiavo
si automatinomis

visi kolūkio šo-
feriai.

Kai šoferiai

grįžo su pilnais
sunkvežimiais
geltonuojančių,

svarių pėdų, ma-
šina sudūžė pil-

nu pajėgumu. Tą
dieną prie kulia-
mosios galėjai

matyti dirbant ir
kolūkio pirminin-

ką Bronių Gry-
bauską, ir buhal-

terę Anelę Gurk-
lytę, zootechniką
Bronių Gečiauską,

brigadininką Vy-
tautą Diponą, me-
chaniką Vilių

Jasinską ir dau-
gelį kitų. O dirbo
jie, reikia pasa-

kyti, tikrai pui-
kiai. Kolūkio au-
to mašinų šoferiai Gendrius Ba-

Tamošiūnas ir

Vytautas Jan-

kauskas vos spē-
jo iš lauko prie
kuliamosios vežti

rugių.

Lauke sparčiai

mažėjo gubų ei-
lės, o kolūkio san-
dėlio aruodai vis

pilnėjo auksu žė-
rinčiais grūdais.

Rugių derlius

šiemet tikrai ne-
blogas. Apskai-
čiuota, kad iš

kiekvieno ha pri-
kuliama po 17 cent
grūdų. O juk bus

kuliama netrukus
ir iš tų plotų, kur
rugių žadėjo dar

gausesnį derlių.

A. Petrulis

„Gegužės Pirmosios“ kolūkis

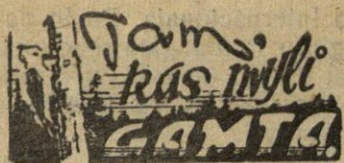
Panevėžio rajono Lietuvos KP VI suvažiavimo vardo skėlininkystės kolūkyje žiemkenčiai kuliama tiesiog laukuose. Nuotraukoje: kuliama rugiai pirmoje laukininkystės brigadoje.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

STALINO KELIU

3 psl. 1960 m. rugpiūčio 20 d.

GAMTOS DRAUGAI, RUOŠKIMĖS ŽIEMAI

Praeitų žiemos metu visi gamtos mylėtojai, miškininkai, medžiotojai, moksleiviai daug pasidarbavo, gelbėdami nuo baltojo bado žvėrelius ir paukštelius. Dabar, turėdami šio darbo patyrimą, negalime vėl ramiai laukti žiemos. Ypač tai turėtų jaudinti miškų ūkio darbuotojus, kad nepasikartotų praeitų metų klaidos, kada kritišku momentu nebuvo specialiai žvėrimis paruoštų pašarų ir jų teko prašyti iš medžiotojų draugijos. Tuo tarpu miškininkai, turėdami didžiules galimybes, pilnai galėjo apsirūpinti šienų, gilėmis, miškiniais obuoliukais ir pan. Be to, eilėje stūrų laikymosi vietų (Panevėžio, Kupiškio, Anykščių miškų ūkuose) trūko edžių.

Nežiūrint į tai, kad Panevėžio tarprajoninė medžiotojų draugija savo pagalbinuose ūkeliuose tikisi paruošti nemažai pašarų, bet didžiuliose priskirtiniuose plotuose ir valstybiniuose miškuose žymiai pagausėjusiai faunai jų neužtenka. Todėl pirmoje eilėje miškų ūkių darbuotojai turėtų jau pradėti šienauti jauną — vitaminingą miškų pievų žolę.

Pats laikas ruošti ir edžias. Prie naujų, masyvių edžių žvėreliai eina nenoriai, jų bijosi. Geriausia yra paruošti pigias natūralias edžias. Tam tikslui kiekvienas gam-

tos mylėtojas ten, kur laikosi gražus mūsų miškų papuošalas — stirmos, gali, o vietos gyventojai-medžiotojai ir eigučiai privalo įrengti edžias. Reikalinga paruošti 20 ar daugiau 130 cm ilgio apie 2 cm storio karklo, gluosnio, žilvičio žalių pagaliukų ir, parinkus tinkamą aikštelę, juos subesti į žemę. Subedimavimą sodinimą reikia atlikti vieną nuo kito 10—15 cm tarpais, kryžiuojant apie 30 cm nuo viršaus. Į žemę įbedami drūgaliai 20 cm gyliu. Iki žiemos užaugę ūgliai sudarys puikias natūralias edžias. Prieš dedant šieną, beliks iš vidaus išpaukti ūglius ir viršų pridengti medžių luobomis, eglėšakėmis, stambiomis vikšomis ar pan. — apsaugai nuo sniego.

Tokių edžių pagaminimas labai paprastas, pigus, lengvas ir nereikalaujantis jokių įrankių, išskyrus peilį. Jas sugebės pagaminti kiekvienas moksleivis, jau nekalbant apie medžiotojus ir eigučius. Jų nevengs nei stirmaitės, nei kiškėliai.

Taigi, visi gamtos draugai nedelsdami turi konkrečiai prisidėti prie mūsų gamtos apsaugos darbo.

P. Aleksandravičius
Panevėžio tarprajoninės medžiotojų draugijos priskirtinių plotų vyr. priežiūrėtojas

TARPKOLŪKINIAI POILSIO NAMAI

SUMSKO SRITIS.
Gražiame pušyne, ant Pselo upės kranto, stovi gražus, baltas pastatas. Dideli langai, atviros verandos, aplinkui — gėlės. Tai pirmieji srityje tarpkolūkiniai poilsio namai, kurie pradėjo veikti rugpičio 1 d. Lebedinsko rajone, Tokari kaime. Čia įrengti po-

ilsio kambariai su patogiais baldais, erdvi valgykla, miegamieji, kur kiekviename gali patogiai ilsėtis po du žmones, įrengtas dušas. Visur jaučiamas didelis rūpinimasis žmogumi — darbininku. Nuotraukoje: grupė poilsiautojų poilsio namuose. Pirmame plane (iš kairės į dešinę) kiaulių augintojas G. A. Jakovenko, melžėja J. V. Slinko, grandininkė V. G. Prokopčenko, mechanizatorius J. A. Sirikas ir melžėja V. M. Drival. A. Zavgorodnio (TASS) nuotr.

STALINO KELIU

4 psl. 1960 m. rugpičio 20 d.

Rudolfas Blaumanis — latvių literatūros klasikas. Jo kūriniai plačiai žinomi ir mėgstami ne tik Latvijoje, bet ir už jos ribų. Būdamas geras latvių papročių žinovas, apsakymo meistras R. Blaumanis savo kūriniuose dažniausiai piešia latvių kaimo gyvenimą, rodo neturtingą, skurdžią valstiečių dalį, jų skriaudas, pinigų valdžią senajame kaime. „Už pinigą viską gali nupirkti — ne tik

Naudingi kursai

Jau nuo 1951 metų prie Kupiškio rajono kultūros namų kasmet veikia 3 mėnesių vyriškų ir moteriškų rūbų sukirpimo bei modeliavimo kursai. Jūs praveda šioje srityje ilgametę praktiką turinti Viktorija Montviliene.

Mes, buvę 24-osios laidos kursantai, esame labai patenkinti gautomis žiniomis ir galime kitiems pasakyti, kad tai labai naudingi kursai. Reikia pažymėti, kad Algis Karosas, grįžęs iš Tarybinės Armijos ir visai nemokėdamas sukirpimo, baigė kursus ir tapo puikiu Panevėžio rūbų siuvimo fabriko „Nevėžis“ sukirpėju — darbo pirmūnu. Kai kurie buvę kursantai dirba Vilniaus „Lelijos“ siuvimo fabrike, artelėse, o kiti mokysis toliau Kauno Tiekimosios dailės mokykloje, modeliavimo skyriuje. Nemaža dalis baigusių kursus yra kolūketės, namų šeimininkės, mokytojos — pensininkės, kurios įgytas žinias pritaiko savo šeimos reikalams.

Tenka pažymėti, kad mokyimo metodas yra prieinamas visiems, lengvai pritaikomas naujoms madoms.

Mes, 24-osios laidos kursantai, dėkojame kursų vedėjai Viktorijai Montvilienei už žinias, nuoširdų žodį ir linkime jai sėkmės šiame darbe.

Kursų dalyvių vardai:

J. Masiulytė
G. Petrikėnaitė
G. Karvelytė

DRAUGIŠKOS VARŽYBOS

Sekmadienį Kupiškėje draugiškoms krepšinio ir tinklinio varžyboms susitiko mūsų ir Panemunėlio tinklinio bei krepšinio komandos. Kupiškio sportininkai iškovojo abi pergalės. Tinklininkai susitikimą laimėjo rezultatu 3:1. Gerą žaidimo formą parodė tinklininkas V. Valatka. Jau pirmosios krepšinininkų susitikimo minutės parodė, kad kupiškėnai yra žymiai pranašesni už svečių komandą. Pradėjus lyti, varžybos buvo nutrauktos esant rezultatui 68:7 kupiškėnų naudai.

Varžybos praėjo draugiškoje aplinkoje. Kupiškėnai numato aplankyti panemunėliečius, dar kartą išbandyti jėgas tinklinyje ir krepšinyje.

B. Laucius

LATVIŲ LIAUDIES VAIZDAI — KUPIŠKYJE

žemę, dvarus, bet ir neturtingo valstiečio jausmus, — taip galvoja turtingieji. Bet ne visada tas jiemis pasiseka.

Apie meilės pergalę prieš pinigus ir pasakojama R. Blaumanio „Siuvėjų dienos Silmačiuose“ spektaklyje. Autorius šį veikalą pavadino buities vaizdais. Jis jame sublizgėjo kaip nuostabus kaimo buities, gražių liaudies papročių žinovas. Turtinga našlė — Silmačių šeimininkė Antonija (akt. Urbonaitė) nusprendžia ištekti už jauno ir darbštaus vaikiną, bet neturtingo samdinio Aleksio (akt. A. Voščikas), ir iš pradžių tas jai lyg ir pasiseka. Apraizgytas nors jau pagyvenusios, bet dar gražios šeimininkės pinklėmis, Aleksis duoda žodį ją vesti. Bet per anksti džiūgauti turtingoji Silmačių šeimininkė. Nors ir kaip viliojančiai atrodo būsimoji Silmačių šeimininkė, bet Aleksis myli Eliną (akt. E. Mackevičiūtė) — tokią pat neturtingą samdinę, kaip ir jis. Tyra, viską nugalinti jaunuoliška meilė niekais paverčia Antonijos pastangas. Savo vestuvių išvakarėse Aleksis atsako turtingosios šeimininkės rankos ir sugrįžta pas Eliną.

Autorius, parodęs šios meilės pergalę prieš pinigus, dar kartą pabrėžia, kad ne pinigai ir turtai nulemia žmogaus jausmus, jo laimę. Aleksio ir Elinos meilės likimas sprendžiasi latvių liaudies tradicinių švenčių — Joninių fone. Šalia šios pagrindinės dramatinės linijos įpintos ir kitos šalutinės: senojo Kromeliuko Abraomo sūnaus Joskės ir siuvėjos Saros meilė, Kraučiuo Rudžio, pie-menėlių Karleno ir levutės pilno nuotykių ir pokštų pa-

daužiško gyvenimo pavaizdavimas ir eilė kitų įvykių. R. Blaumanio „Siuvėjų dienos Silmačiuose“ teisėtai priklauso auksiniam Latvijos dramaturgijos fondui.

V. Gaulys
Kauno Valstybinio dramos teatro administratorius

Sekmadienį, t. y. rytoj, rugpičio mėn. 21 d. 12 val., Subačiaus gyvenvietės bibliotekoje įvyks „Šviesos“, „Pirmūno“, „Lukonių“ ir „Vienybės“ kolūkių kaimo korespondentų zonis pasitarimas.

Visus korespondentus ir laikraščio skaitytojus kviečiame pasitarime aktyviai dalyvauti.

«Stalino keliu» redakcija

Redaktorius S. ZAUKA

MIESTO GYVENTOJŲ ŽINIAI

„Byčių“, „Atelies“, „Aukštupėnų“, „Nemuno“, Tarybinio pirmūno“ ir kt. kolūkiai teikia darbininkus derliaus nuėmimo darbams. Atlyginimas pagal susitarimą. Darbininkai registruojami Kupiškio miesto vykdomajame komitete.

Kupiškio VI. Rekašiaus v. vidurinės mokyklos mokinių ir tėvų žiniai

1. Mokiniai-saviveiklininkai (mišraus ir vaikų choro dalyviai, orkestrantai, šokėjai) renkasi į mokyklą rugpičio mėn. 25 d. 16 val.

2. Rugpičio mėn. 28 d., sekmadienį, 14 val. kultūros namų salėje įvyks visuotinis tėvų susirinkimas. Po susirinkimo tėvai bus supažindinti su naujaisiais mokyklos rūmais.

3. Vėsi I—XI kl. mokiniai į mokyklą renkasi rugpičio mėn. 31 d. 10 val.

Mokyklos direktorius

Kupiškio VI. Rekašiaus v. vidurinei mokyklai reikalingi:

1. Šaltkalvis-kūrikas.
2. Stalius-elektromonteris.
3. Sezoniniai kūrikai.

Kreiptis pas direktorių darbo valandomis.

MOKYKLOS DIREKTORIUS

Rajono darbo žmonės!

1960 METŲ rajo laikraštis

Stalino KELIU

PRENUMERATOS KAINA: 1 mėn. — 1,30 rb, 3 mėn. — 3,90 rb, iki metų galo — 5,20 rb.

Kupiškio MMS skubiai reikalingi sezoniniai darbininkai „Vedrupio“ kolūkio projekto vykdymui. Atlyginimas vienetinis. Kreiptis pas „Vedrupio“ kolūkio projekto vykdytoją.

Direkcija